

РЕШЕНИЕ

№ 5744

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5275** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Хелп Кредит“ АД срещу Решение № 1557/03.05.2022 г. по НАХД № 16889/2021 г. на СРС, НО, 106 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 38-124/02.11.2021 г., издадено от председателя на ДАНС, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП, за нарушение на чл. 53, ал. 7 вр. чл. 53, ал. 2, т. 3 вр. чл. 15, ал. 1 ЗМИП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ф., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - Председателят на ДАНС – в съдебно заседание се представлява от юрк. А., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по

делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Със заповед рег. № ФР-9-30/04.03.2021 г. на директора на С. „Финансоворазузнаване“ ДАНС е разпоредено извършването на проверка на търговско дружество „Хелп кредит“ АД с цел установяване изпълнението на задълженията на финансовата институция, съгл. изискванията на ЗМИП в периода 01.01.2020 г. – 28.02.2021 г.

В хода на проверката е установено, че на 18.06.2021 г.в [населено място], чрез официалната интернет страница на дружеството, е сключен индивидуален договор за потребителски кредит „Хелп кредит безкрай“ с № 2020061800643 между „Хелп кредит“ АД – кредитори С. Р. В. Х. –кредитополучател, представляван от пълномощника си – адв. А. Ф., от който момент между страните е възникнало делово взаимоотношение по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП.

Служителите на ДАНС констатирани, че във връзка с необходимостта от идентификация на кредитополучателя С. Х. дружеството не е снело копие от официалния му документ за самоличност, преди установяване на делови взаимоотношения. Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол с рег. № ФР-10-5042/11.08.2021 г., като препис от него е връчен на изпълнителния директор на търговското дружество М. С. на същата дата.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-5047/11.08.2021 г.,

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното Наказателно постановление № 38-124/02.11.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Не се спори, че „Хелп Кредит“ – АД е задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, което следва да прилага мерките по чл. 3, т. 1 - 6 за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Една от мерките е тази по чл. 3, т. 1 от ЗМИП - за извършване на комплексна проверка на клиента и съгласно чл. 10, т. 1 от ЗМИП същата включва и идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, лицата по чл. 4 прилагат мерките за комплексна проверка на клиента при установяване на "делови взаимоотношения" - понятие, дефинирано в § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП, а сключването на договор за кредит представлява именно делово взаимоотношение.

Съгласно чл. 15, ал. 1, пр. 1 от ЗМИП, мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2 се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения.

Съгласно чл. 52 от ЗМИП, идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията се извършват чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, идентифицирането на физическите лица се извършва

чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Според разпоредбата на чл. 53, ал. 7, изр. I от ЗМИП когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност.

Касационният състав приема за безспорно установено посоченото в АУАН и НП нарушение. Правилен е изводът на СРС, че е налице неизпълнение на императивното задължение на санкционираното дружество, установено с нормата на чл. 53, ал. 7, изр. I от ЗМИП – да идентифицира физическото лице чрез представяне на копие от документ за самоличност. Без значение е обстоятелството, че физическото лице, с което е сключен договорът за потребителски кредит, е било представлявано от адвокат. Разпоредбата на чл. 53, ал. 7, изр. I, както и разпоредбата на чл. 15, ал. 1, пр. 1 от ЗМИП, според която мерките за комплексна проверка на клиентите се прилага педи установяването на делови отношения, са императивни и не допускат изключения.

Касационният състав споделя доводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, поради което на счита за нужно да преповтаря същите.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1557/03.05.2022 г. по НАХД № 16889/2021 г. на СРС, НО, 106 състав.

ОСЪЖДА „Хелп Кредит“ АД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Изпълнителния директор М. Р. С., да заплати на ДАНС сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

